

31 08 2017 г.

Нішто сабе!

Алімпіяда ў вёсцы? А чаму б і не!

У вёсцы Грабёнка, што на Чэрвеньшчыне, на летніх канікулах дзецям і падлеткам не бывае сумна. Яны з непадробным энтузіязмам удзельнічаюць у сапраўднай спартыўнай алімпіядзе. Яе, прыязджаючы ў адпачынак на радзіму жонкі, вось ужо на працягу шаснаццаці гадоў ладзіць маскоўскі тэлежурналіст Дзмітрый Жураўлёў.

...Назва «Алімпіяда» абрана невыпадкова. У вясковых спаборніцтвах, на думку арганізатара, як і ў вялікіх гульнях, закладзены сакральны філасофскі сэнс яднання розных людзей. Там дзеці сапраўды гуртуюцца, маюць стасункі, заводзяць сяброўства.

Першыя спаборніцтвы адбыліся ў далёкім 2002 годзе.

— Спачатку мясцовыя хлопцы проста гулялі ў футбол, а я прыходзіў судзіць матчы, — успамінае Дзмітрый. — Адзін з іх прапанаваў арганізаваць спаборніцтвы не толькі па футболе. Шчыра кажучы, спачатку я яго ідэю не ацаніў. Але на наступны год пачалі падыходзіць малодшыя дзеці, якія пераконвалі мяне, што гэта вельмі цікава. Выраслі паспрабаваць наладзіць спаборніцтвы. Ніхто нават не думаў, што ўсё будзе працягвацца так доўга. Ужо цэлых шаснаццаці гадоў! Напачатку ў Алімпіядзе ўдзельнічала недзе 25 дзяцей і падлеткаў, і нам здавалася, што гэта вельмі шмат. Сёлета толькі на бег прыйшло 56! Прыемна...

— Калі б вы ўсё ж не падтрымалі ініцыятыву дзяцей, ці змаглі б яны арганізаваць самі?

— Ёсць два вельмі важныя моманты, калі ўдзел дарослага абавязковы. Па-першае, гэта атрыманне дазволу на правядзенне спаборніцтваў. Без яго — ніяк. Напрыклад, велагонкі ў нас праходзяць вакол школы, больш няма дзе. Паводле правілаў бяспекі, туды проста так не прайсці: стаіць высокая агароджа, вароты — на замку. Нават калі б дваццаць дзяцей прыйшлі з веласіпедамі, іх усё роўна не пусцілі б. Я пайшоў у райвыканкам да начальніка аддзела адукацыі, спорту і турызму Ларысы Асановіч, і дзякуючы ёй мы паразумеліся з кіраўніцтвам школы. Па-другое, не сакрэт, што падчас спаборніцтваў здараюцца спрэчныя моманты. Таму і павінен быць дарослы суддзя, слова якога — закон.

— За шаснаццаці гадоў шмат змянілася?

— Безумоўна. Ранейшым застаецца толькі тое, што кожны год улетку тут збіраюцца хлопчыкі і дзяўчынкі — новыя і сталыя ўдзельнікі. Для іх

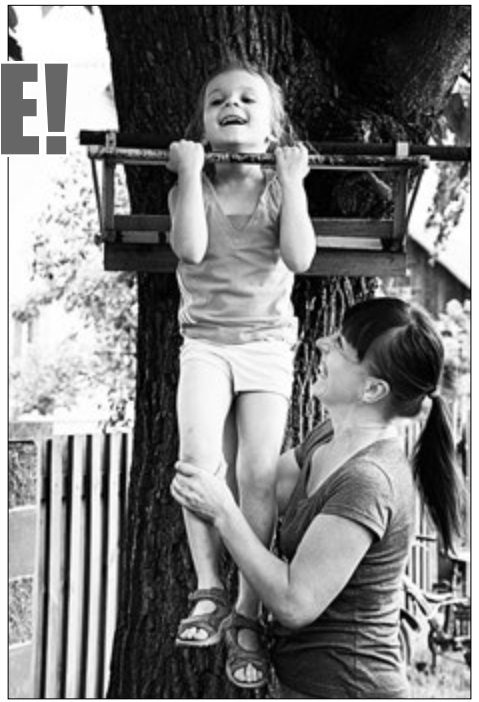
Алімпіяда — вельмі чаканая падзея. Многія пачынаюць пытацца пра расклад і час наступных спаборніцтваў ужо ўзімку... За шаснаццаці гадоў пашырыўся ўзроставы дыяпазон удзельнікаў. Верхняя мяжа допуску засталася нязменнай — дзяўчаты да пятнаццаці гадоў, хлопцы — да чатырнаццаці, але прыходзяць зусім малыя, якія вельмі хочучь далучыцца да Алімпіяды. Былі выпадкі, калі кідалі тапак на дальнасць дзеці, якім няма яшчэ двух гадоў, а ў бегу на старт выходзілі двухгадовыя... Таксама прыкметна павялічылася агульная колькасць удзельнікаў. Змянілася стаўленне дзяцей да Алімпіяды. На першыя спаборніцтвы яны прыходзілі больш для таго, каб пабыць разам: для іх гэта было найважней, чым атрымаць граматы, заняць першае месца. Цяпер прыходзяць перамагаць. Калі дзесяць—дваццаць гадоў таму ўдзельнік мог з'явіцца ў джынсах, пляжных шлёпанцах, нават у ботах ці паліто, і гэта было нармальна, то цяпер прыходзяць у спартыўнай форме

і нацэлены толькі на перамогу. Такія драматычныя бываюць у нас спаборніцтвы, акурат як на гульнях сусветнага маштабу!

Сёння Алімпіяда ў Грабёнцы — жаданая падзея для мясцовых юных жыхароў, а таксама для мінчан, якія ўлетку бавяць тут час у сваякоў. Дзеці з суседніх вёсак таксама не лянуюцца пераадолюваць некалькі кіламетраў на веласіпедах, каб паўдзельнічаць у спаборніцтвах. З кожным годам гульні развіваюцца, удасканалююцца і становяцца ўсё больш папулярныя. Не палохаюць удзельнікаў нават умовы надвор'я: калі хмары зацінулі неба — Алімпіядзе ўсё роўна быць. Часам увогуле здараюцца цуды — на зямлю не ўпадзе аніводная кропелька дажджу, пакуль не скончацца спаборніцтвы.

На Алімпіядзе — шырокі выбар спартыўных гульняў. Самыя папулярныя з іх — бег, стральба, боўлінг, дартс. Віды спаборніцтваў выбіраюцца, канешне ж, па даступнасці. У Грабёнцы няма вялікага стадыёна ці басейна... Дзмітрый Жураўлёў разам з неаб'якавымі бацькамі і іх дзецьмі штогод абмяркоўвае летнюю праграму Алімпіяды. У сацыяльнай сетцы «VKантакце» створана суполка, у якой удзельнікі могуць выказаць сваё меркаванне і прапанаваць штосьці новае.

Дзмітрый штогод прывозіць з Масквы відэакамеры, на якія запісвае ўсе спартыўныя гульні. Пасля робіць відэафільмы для тамтэйшага кабельнага тэлебачання. Відэа можна паглядзець і на YouTube. Вядучыя і апэратары — самі ўдзельнікі

ці тыя, хто ўжо пераадолеў узроставую мяжу. Такой справай дзеці захапляюцца не менш, чым самімі гульнямі, а можа нават развіваюць схаваны журналісцкі талент. Між іншым, відэафільмы атрымалі водгук у Маскве. Дзмітрый расказвае: «Многія людзі, асабліва пенсійнага ўзросту, ладзяць падобныя спаборніцтвы ў сваіх дварах. Канешне, меншага маштабу, з меншай колькасцю ўдзельнікаў... Гэта сведчыць аб тым, што наша Алімпіяда стала для іх стымулам праводзіць сваю».

Нават у век панавання лічбавага тэлебачання і інтэрнэту алімпійская ідэя жыве не толькі ў сусветным маштабе. І для таго, каб адчуць сябе чэмпіёнам, не абавязкова мець прафесійную падрыхтоўку. Галоўнае — жаданне і імкненне арганізаваць, удзельнічаць, перамагаць.

Юлія АДАМОВІЧ, студэнтка II курсу Інстытута журналістыкі БДУ.

Не вучобаў і адзінай

Канікулы скончыліся, а работа — не

30 студэнцкіх камандаў БДУ працавалі гэтым летам у сэрвісных, педагагічных, сельскагаспадарчых і экалагічных студатрадах на аб'ектах БДУ, сталіцы і нашай краіны.

Фота Сяргея НІКАНОВІЧА

Упершыню сёлета на базе Фундаментальнай бібліятэкі БДУ былі сфарміраваны студэнцкія сэрвісныя атрады. Хлопцы і дзяўчаты выконвалі розныя заданні ў сектары інфармацыйных тэхналогій бібліятэкі, шукалі і рабілі спасылкі на публікацыі навукоўцаў і выкладчыкаў БДУ на адпаведных іх тэматыцы інтэрнэт-сайтах, стваралі персанальныя вэб-старонкі для прафесарска-выкладчыцкага складу ўніверсітэта і акадэмікаў на сайтах «Вікіпедыя.by» і «Вікіпедыя.ru».

Больш за 300 чалавек былі задзейнічаны ў Смалевіцкім лягасе, гатэлі «Рэнсанс», у сетцы супермаркетаў «Віталюр», дзіцячым аздараўленчым лагеры «Гарызонт», агракамбінаце «Ждановічы».

Таксама студэнты БДУ актыўна прымалі ўдзел у добраўпарадкаванні тэрыторыі на базе спартыўна-аздараўленчага комплексу «Брыганціна», працавалі там важатымі і культуролагамі. Акрамя таго, прадпрыемства БДУ «Шчымысліца» сёлета прыняло 40 студэнтаў у складзе сельскагаспадарчых атрадаў, якія займаліся праполкай сельгаскультуры.

Зараз студэнцкія атрады БДУ збіраюць ураджай яблыкаў у агракамбінаце «Ждановічы», а з 14 верасня да работы прыступіць студэнцкі атрад «Папараць-кветка» імя рэктара БДУ, Героя Сацыялістычнай Працы А. М. Сеўчанкі. Студэнты будуць шчыраваць у вядучай нацыянальнай кампаніі электрасувязі «Белтэлекам» у якасці інтэрв'юераў.

Надзея НІКАЛАЕВА, nikalaeva@vziazda.by

Мары — збываюцца!

ЯК СТАЦЬ ЛЕПШЫМ ДЫДЖЭЕМ?

Сяргей Сямашка, ён жа Dj Airo Amis, заняў першае месца ў Рэспубліканскім конкурсе «Бітва дыджэяў «Беларусь і я», які праходзіў падчас Дня моладзі ў рамках XXVI Міжнароднага фестывалю мастацтваў «Славянскі базар у Віцебску».

Тады на адкрытай пляцоўцы на плошчы Перамогі весялілася, «запальвала», перамагала ў розных конкурсах, словам, вяла рэй моладзё з усёй краіны. Арт-парад малодзёжных субкультур, дыска-фолк «Вышыванка.by», традыцыйная патрыятычная акцыя «Мы памятаем і ганарымся», песні, танцы — шматлікія мерапрыемствы былі аб'яднаны агульнай тэматыкай «Беларусь — крыніца натхнення». Кульмінацыяй жа стала грандыёзная малодзёжная вечарына — творчы конкурс дыджэяў, якая сабрала пераможцаў рэгіянальных тураў. Акунцуца ў музычна-танцавальную атмасферу гасцям фестывалю дапамаглі лепшыя дыджэі краіны. А Мінскую вобласць прадстаўляў добра вядомы Dj Airo Amis — Сяргей Сямашка з Беразіна.

— Упершыню паўдзельнічаў у конкурсе дыджэяў у 2013 годзе. Тады і паставіў перад сабой мэту — абавязкова вярнуцца з запаватным першым месцам. Удасканалваў навыкі, прыдумваў новыя гукі, спалучаў з імі музычныя

Пераможца рэспубліканскага конкурсу «Бітва дыджэяў «Беларусь і я» Сяргей Сямашка — Dj Airo Amis.

кампазіцыі — не здраджаваў захапленню і шоу да гэтай перамогі пяць гадоў. Калі пачуў, што менавіта мяне прызналі лепшым дыджэем, — эмоцыі перапоўнілі! Бязмерная радасць, шчасце, усмешкі. Ура! Я гэта зрабіў, — прыгадвае мой суразмоўнік.

Дарэчы, спецыяльнай музычнай адукацыі хлопец не мае, але, як ён прызнаецца, у яго душы заўсёды жыве музыка. Пасля заканчэння Бярэзінскай гімназіі атрымаў прафесію інжынера ў Беларуска-беларускім аграрна-тэхнічным універсітэце і нават два гады шчыраваў па спецыяльнасці ў адкрытым акцыянерным таварыстве «Першамайскі». Цяпер жа ён працуе інжынерам Бярэзінскай спартыўнай дзіцяча-юнацкай школы алімпійскага рэзерву. Ды, пагадзіцеся, спецыяльная падрыхтоўка для творчасці не

заўсёды патрабуецца. Сяргей сам, эксперыментуючы, навучыўся тэхнічным прыёмам і тонкасцям, патрэбным сучаснаму дыджэю, разабраўся ў розных музычных кірунках і стылях.

— Пацвярджэннем таго, што Сяргей сапраўды творчы чалавек, стала рэакцыя публікі на «Славянскі базар». Калі музыку «крціў» Сяргей, панаваў ашаламляльны настрой і ўсіх перапаўнялі яркія эмоцыі. Адчувалася, што хлопец умее працаваць і з гучам, і з публікай. Але іншыя дыджэі таксама ўскалыхнулі, завялі, разварушылі прысутных. Безумоўна, складана было выбраць найлепшага з найлепшых.

— Цікава, на што ў першую чаргу члены журы звяртаюць увагу ў такіх конкурсах? — запытала я ў Сяргея.

Верыць у перамогу і настойліва ісці да яе

— На якасць звядзення трэкаў і іх колькасць за невялікі прамежак часу, уменне працаваць з публікай, падбор матэрыялаў... Каб усё гэта выканаць, вядома ж, неабходна справіцца з хваляваннем. Але, шчыра прызнаюся, у мяне яно прысутнічала, пакуль не абвясцілі вынікі.

— А як зразумець, ці падабаецца твая музыка?

— Гэта адрознівае па руках людзей — актыўна танцуюць альбо «влянька». Калі да гадзіны ночы з пляцоўкі ніхто не выходзіць, а, наадварот, прысутных прыбывае з кожным трэкам, і калі пад раницю ўва ўсіх баляць ногі, а, прыйшоўшы дадому, яны ўспамінаюць, як класна патанцавалі напярэдадні, — значыць, у мяне ўсё атрымалася.

Падтрымаць Сяргея, «пахварэць» за яго і паўдзельнічаць у Дні моладзі на «Славянскім базары» прыехалі юнакі і дзяўчаты Бярэзіншчыны. Такое невялікае падарожжа для іх арганізаваў Бярэзінскі райкам БРСМ.

— Дні моладзі — гэта добрая нагода пазнаёміцца малодым людзям з усёй краіны, паказаць свой талент, навучыцца чамусьці новаму і цікаваму, — зазначыла выконваючая абавязкі першага сакратара Алеся Гурынава. — Безумоўна, вельмі хвалявалася за Сяргея. Рада, што ён заняў заслужанае першае месца. Жадаем яму новых значных перамог!

Юлія БУКЕЛЬ.